

Adio

Nițu Cristina

Iubirea noastră mută
Izvorâtă într-o toamnă
Din lemn sfânt de stejar
A crăpat tocmai acum
Când florile de cireș s-au scuturat.

Privirea ta îmbibată
În al meu suflet de arțar,
Sărutul tău purtat
De alte șoapte reci
Pe-un trup încovoiat.

De-a Domnul să n-ai pace!
Pribeag să îți umble pașii
Pe cărări neîmblânzite
Și gerul să te înhațe
În brațele-i innăsprite!